

9 ДНИ, 9 СЪТЪПКИ

През библейските времена, вместо да ядат и пият по празниците, вярващите са използвали първите десет дни от всяка нова година, за да „смирят душите си“, да помислят сериозно върху живота си и спасението си и да се приготвят за празника Кипур – десетия ден на първия месец; деня на съда, но в същото време и Деня на омилолюбивеното, деня, в който един Спасител заличава греховете им и ги запечатва за спасение.

Но какво представлява на практика тази подготовка; какво означава да се приготвим за деня на съда? Ако искаме да направим това през тази Нова година, а и изобщо в живота си, за да влезем в онзи космически Йом Кипур, когато един Спасител ще ни оправдае и приеме във вечността на щастие, КАКВО КОНКРЕТНО ТРЯБВА ДА ПРЕДПРИЕМЕМ И ИЗВЪРШИМ?

Както в древността Божиите люде са се приготвяли девет дена, преминавайки сякаш през девет стъпала, така и в наше време копнеещият да достигне Бога трябва да ПРЕЖИВЕЕ девет стъпки, или етапа, представляващи един цялостен процес. Те могат да бъдат преживени и за минути, могат и да се преплитат понякога, но тук ще ги разделим един от друг просто за яснота.

Първата стъпка предприема Бог - Той ни привлича към Себе Си. Както Божиата тръба на всяка еврейска Нова година рано сутринта призоваваше всички да се обърнат към Бога, независимо от дотогавашния си живот, така Христос ни привлича към Себе Си: Сам Той заяви, че когато бъде издигнат на Голготския кръст, ще привлече всички към Себе Си (Йоан 12:32). Всеки един в определен момент от живота си (а и много пъти след това, когато се е отдалечил от Христос) ще почувства привличащата Божия сила.

Втората стъпка е човешкият отговор на Божественото привличане. Това не представлява някаква работа, която трябва да извършим - то е даване на разрешението Бог да влезе в живота ни. Защото Той не влиза в непоканен. А човешкият отклик на Божието привличане се състои в това - да се повярва в Исус (Деян. 16:30, 31), и не означава да се признае, че Бог съществува, а да започне човек напълно да се доверява на Христос, вместо на себе си.

Третата стъпка в този процес е представена доста образно от пророк Исаия (6:1-4). След като се почувства привлечен от Божиата сила в живота си и откликна на нея, Бог веднага му разкри контраста между Своята святост и човешката греховност.

Трябва да признаем, че онова, което Господ казва за нашата греховност, е вярно. Точно така направи и Исаия (6:3).

Петата следва непосредствено: когато видим контраста между святостта Бог и своето греховно аз, Бог ни дава покаяние. Противно на онова, в което мнозина вярват, това не е човешко дело. То е дар от Бога. „Като чуа...“, те... славаха Бога, казвайки: „И на езичниците Бог ДАДЕ покаяние за живот.“ (Деян. 11:18) Само Бог дава покаяние. То не е нещо, което човешкото сърце може само да произведе, и означава да се отвърнем от греховете

си, преживявайки скръб. Но човешкото естество обича греха и се стреми към него. Да се имплантира в едно сърце такова ново естество, че то да започне да мрази нещата, които до определен момент е обичало - е специален акт от страна на Бога и може да стане само чрез Божествено чудо!

Шестата стъпка пък е отговорът от страна на човека на покаянието, което Бог дава. Когато Бог ни подари покаяние, ние изповядваме греховете си пред Него (Пр. 28:13).

И веднага следва **седмата стъпка:** „Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда“ (1 Йоан 1:9). Удивителен Бог! Той ни дава покаяние. Ние откликваме на това и изповядваме грешките си. А Той веднага ни прощава! И не само ни прощава, но и напълно ни очисти от цялата ни неправедност. Ние, които досега сме били грешни, изведнъж заставаме пред очите на святия Бог така, сякаш никога не сме съгрешавали!

Стъпка осем След като е взел участие в тази велика Божия благодат, естественият отговор в сърцето на покаяния и простен човек е - да бъде послушен на Бога! Такова беше и преживяването на Савел по пътя за Дамаск. След като Бог го привлече силно към Себе Си, той откликна положително. Господ му разкри контраста между греховното човешко естество и святия Бог. Савел призна, че Той беше прав. Тогава Христос му даде покаяние. Савел изповяда; Бог му прости. Савел, в отговор от любов на онова, което Богът на благодатта е направил за него, отговори: „Господи, какво исках да направя?“ (Деян. 9:6).

Деветата стъпка И все пак даже и това послушание от любов е една непосилна и невъзможна задача. Никой не може да бъде послушен на Бога със собствени сили, колкото и силно и горещо да го желае. Бог много иска ние да пожелаем да Му бъдем послушни, но веднага ни напомня в тази девета и последна стъпка, че Той е Този, Който ни дава сила за това. Даже и послушанието ни от любов не е усилие, което заслужава нещо или представлява някаква заслуга - то е просто отклик от любов на онова, което Бог вече е направил. И дори повече - Той е, Който ни дава сила да се осъщес-

тви в нас този отклик (Фил. 2:13).

Така че спасението е напълно от Бога, а не от човешки дела. Във всяка от тези стъпки, в целия този процес, Бог е, Който извършва всичко. Ние трябва да откликваме и да приемаме делото, което Той върши в живота ни, като Му позволяваме във всеки един момент да работи в нас. И в резултат - Бог всажда едно ново сърце - сърце, което Го поставя в центъра на живота. Исус нарича това новородение и заявява, че без него не може да се отиде на небето (Йоан 3:3), т. е. не може да се премине успешно през съда, не може никой да се изкачи на десетото стъпало - Йом Кипур, деня на омилолюбивеното и веч-

ното щастие в Божието присъствие.

Случаят „Джордж Уилсън“

В том 7 от Доклада на върховния съд на САЩ е записан случаят „Джордж Уилсън“. Джордж бил осъден на смърт. Приятелите му обаче издействали помилване от губернатора на щата. Но когато Джордж чул новината, отказал да я приеме, заявявайки, че не му е нужна прошката на губернатора. Приятелите му не се обезсърчили и поставили случая пред Върховния съд. Той го разгледал и постановил

правилото, че едно помилване не е валидно, ако не бъде прието от лицето, за което се отнася. Така Джордж отишъл ненужно на смърт само поради отказа си да приеме помилването на губернатора.

Животът е толкова несигурен. Не знаем какво ще ни донесе Новата година. Дай Боже това да са само радости. Но дори и в такъв случай няма нищо да изгубим, а напротив, ще спечелим всичко, ако използваме Новата година и практиките на древните вярващи, като тези - да се позамилим, да огледаме живота си и да вземем решение

да поканим Исус Христос в сърцето си сега, наистина веднага (дори да сме се опитвали да правим това и при други обстоятелства). И новогодишните радости да се дължат не само на земни неща, но и на съзанието, че сме приели онази нова година, която ни чака във вечността, и че сме се подготвили за това. Защо настоящата Нова година да не е щастливият повод? Не е нужно да се обръщаме на вечна смърт. Можем да изберем вечния живот, като приемем предлаганото ни спасение от Исус, Който вече плати цената за нашето изкупление. **КП**

200 ГОДИНИ ОТ ПЪРВОТО БИБЛЕЙСКО ДРУЖЕСТВО

Паметна плоча и книга с историята на Мери Джоунс.

Продължава от стр. 1
Може ли хората така да копнеят да я четат и дори с пари да не могат да си я набавят! А защо да не е и на английски? Докато го казвал, се пляскал по темето. - Ами защо не за целия свят?

Днес стотици хора всяка година се покланят на гроба на Мери Джоунс. Но не по-малка почит зас-

лужават онези, които повярвали в невъзможната идея Библията да се преведе на всеки език по земята и да се намерят средства за отпечатването и разпространяването ѝ.

Понастоящем в света има 3000 езика и диалекта, а части от скъпоценно-

то Божие Слово са преведени и издадени на 2335. Цялата Библия съществува на 414 езика.

Това, че имаме Библия на съвременен български, също е заслуга на Британското и чуждестранно библейско дружество. То изпратило на Балканите д-р Илайас Рикс през 1833 г. Той знаел отлично 12 езика, между които и оригиналните езици на Библията, и останал в региона до своята смърт през 1901 г. През 1860 г., заедно с мощника си д-р Лонг, се свързал с Петко Славейков и Христодул Сичан - Николов и в резултат на работата им през 1866 г. излязъл Новият Завет на български, а през 1871 г. - цялата Библия. Преди това, през 1823

г., по поръчка на Руското библейско дружество Теодосий Бистришки издал Евангелието от Матей. Други български преводи са този на Петър Сапунов на четирите Евангелия (1828 г.) и отпечатаният през 1840 г. от Британското дружество превод на Неофит Рилски на Новия Завет.

Синодалната Библия излиза през 1925 г. и през годините на комунизма беше изключително трудно тя да бъде закупена. Затова пък протестантските църкви, благодарение пак на Британското и чуждестранно библейско дружество, разполагаха с изобилие от Библии.

Днес множеството библейски дружества, изникнали по примера на първото, са сплотили усилията си в Обединени библейски дружества и отпечатват 500 милиона Библии всяка година.

Петя Накова

Продължава от стр. 1

Всеки ден медиите ни поднасят свежи новини, отнасящи се до политико-религиозния свят. Последните пророчества се изпълняват с изумителна точност, напомняща снимка от полароид, която с всеки изминал момент става все по-ясна и по-отчетлива. Скоро, само чрез Божиата благодат, целият свят ще трябва да се срещне с окончателния избор: за или против Бога, за или против Неговата настояща покана, за или против Неговата програма за освобождаване и надежда чрез закона на съвършено щастие и любов.

Мистерията на Божи-

НОВОГОДИШНИ ПОЖЕЛЕНИЯ

ето Слово ни предизвиква:

„Ето, идвам като крадец! Блажен онзи, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол и да не гледа неговия срам.“

Крадец, да; но такъв, Който във всеки момент от историята е бил достатъчно любезен да извести за Себе Си чрез знаци; крадец без маска, Който дава Себе Си безрезервно, Който събира овцете Си - онези вътре и онези отвън... крадец, Който чука, за да бъде приет! Не е ли това стряскащо? Вълнуващо? Кой би могъл съзнателно да не чуе Неговия вик?

Ако в миналото сме правили грешки по отношение на самите себе си - ако понякога сме използвали Бога, докато сме мислели, че Му служим... ако понякога сме се уморявали от чакане и сме заспивали... Да се ободрим! Нека повдигнем очи и нека вярата ни заблести; нека да станем - или да станем отново - доставчици на надежда за всички около нас! Това е нашата мисия!

„Църквата съществува чрез мисията си точно така, както огънят съществува чрез горенето си. Където няма мисия, няма църква.“ (Емил Брунер, „Словото и светът“

с.108)

Бъдещето ни принадлежи! Дошло е времето да го сграбчим! Докато все още остава известно време, точно сега, нека то засвети като едно ново начало!

В това проблемно и несигурно време вестта на Евангелието е отговорът на страха и скръбта на хората.

Нека през дните и месеците, които ни предстоят, бъдем мостове на надежда чрез своето свидетелство и вяра в Исус Христос и Неговото скорошно идване!

Моля ви, приемете моите най-топли пожелания за 2005 година. Нека Бог ни благослови всички изобилно!

Улрих Фрикард